

Adela Kuik-Kalinowska
„Zupa mlécznô”

Zupa mlécznô, mlécznô zupa
jesz parëje i ju czipi
mëmka w grôpie miészô, zwôżô
bë sã mòckò nie òparzëc.

Dzôtczy mòje, mòje dzôtczy
do wieczierzë je ju czas
sadać, le łëżką zamiatać
krëpë gãsté pòwëbierac
leno sã tak nie òbjadac.

Zupò mlécznô, mlécznô zupò
te jes sëłą zdrowiô, żëcò
naszégò młodégò bëcò
bez ce ni mómë wieczierzë
i nie pòmògå pòcerze.

Mlécznô pòcha, mlécznô szmaka
je nóm lepszò òd lizaka
jinëch rozmajitëch bómków,
pùrcłów, kùchów, marcepanów
i słodczich amërikanów.

Na twim mlékù spùchłé bąble
jesz parëją, dëmią, grzeją:
„a më łëżką ju brodzymë
i z krëpama sã wadzymë
zupë mléczny sã nie bòjimë!”

Zupa mleczna

Zupa mleczna, mleczna zupa
już paruje i już kipi
mama w garnku miesza, uważa
by się zupą nie oparzyć.

Dzieci moje, moje dzieci
już kolacji nadszedł czas
proszę siadać i łyżką zamiatać
kluski gęste też wybierać
lecz się nimi nie objadać.

Zupo mleczna, mleczna zupo
jesteś siłą zdrowia, życia
i naszego młodego bycia
bez ciebie nie mamy wieczerzy
i na nic się zdadzą pacierze.

Mleczna woń, mleczny smak
Pyszniejszy aniżeli lizak
oraz różne cukiereczki
pączuszki, ciasta i marcepany
a nawet słodki amerykan.

Na twym mleku spuchły bąble
aż parują, dymią, grzeją:
„a my łyżką już brodzimy
i z kluskami się wadzimy
bo się mlecznej nie boimy!”